

Rattenvangers, keudeldoemkes en hoaneschrobbers

Alex Vissering uit Ter Apel heeft naar eigen zeggen het mooiste beroep van de wereld. Een professie waar soms - en dat heeft hij inmiddels reeds terdege ervaren - met afschuw op wordt gereageerd. Maar daar trekt de negenendertigjarige Vissering zich niets van aan. "Want ik heb het voorrecht, om de hele dag buiten te zijn," zegt hij. "En dan ook nog in de natuur. Wat wil een mens nog meer." Vissering isde rattenvanger van Ter Apel. "Of," zoals de natuurliefebber het ludiek omschrijft: "de buitendienstmedewerker van de provincie Groningen, die de rattenspopulatie op peil moet houden." En wie Vissering een beetje kent, weet dat de bijzondere bezigheid hem op het lijf is geschreven. Want voor de inwoner van Ter Apel is de natuur een grote passie.

De dagelijkse jacht op ratten ("Een uiterst geraffineerd beestje.") bracht Vissering onlangs zelfs tot een gewaagde

■ Voor Alex Vissering is alles beter dan 'die rottige hoempapa'.
© Bert Woltjes

stap. Want waarom zou je je ervaringen niet bezingen? De rattenvanger van Ter Apel maakt er genoeg voor mee in de Oostgroninger velden. "Ik zie de vogeltjes zingen en het landschap veranderen," klinkt het bijna filosofisch. "En de natuur tussen Bellingwolde en Sellinger is zo mooi." Volgens

Vissering prima ingrediënten voor een Groninger cd met rustige luisterliedjes, die over zijn wonderschone natuurgebied verhalen. "Want het moet maar eens gedaan zijn met die hoempapa-muziek," klinkt het streng uit de mond van de rattenvanger. "Er zijn nog een heleboel andere onderwerpen

waar je prachtig over kunt zingen."

Natuurlijk zingt Vissering op zijn cd in het dialect. "Alleen met die taal kun je in heel weinig woorden een groot verhaal vertellen," is hij van mening. "Daarnaast kun je in het plat met een bepaald gevoel zingen." Moeite met het schrijven van de teksten had hij niet. In een mum van tijd had Vissering veertien nummers op papier, waarin het Oostgroninger landschap met treffende woorden wordt gekarakteriseerd. Zelfs de vogeltjes, die de rattenvanger bij zijn activiteiten tegenkomt, vertaalde Vissering in zijn moers taal. Zo werd het winterkoninkje een 'keudeldoemke', de buizerd 'hoaneschrobber' en de ortolaan 'vrömdelingh'.

In de studio van de Veenammer muziektechnicus Alex Staal is Vissering inmiddels begonnen met de opname van zijn toch wel bijzondere cd. En principieel als hij is, komen bij de opnames geen kunstmatige

instrumenten aan bod. Zo ritselfde Vissering onder meer een hoboïst, trompettist en pianist voor 'warme en natuurlijke geluiden'. Geluiden, die ook moeiteloos uit de computers van Staal zouden klinken. "Maar daar moet ik echt niets van hebben," aldus de natuurliehebber.

Nu is schrijven en maken van muziek ("alhoewel ik geen noot kan lezen") geen onbekend terrein voor de rattenvanger uit Ter Apel. Zo was Vissering jaren geleden al betrokken bij de oprichting van het populaire muziekgezelschap Törf en speelde hij negen jaar lang gitaar in een band. "Maar dit is toch wel het meest bijzondere, dat ik heb gedaan," verzekert hij. "Zo hebben we naast een bijzondere ouverture ook de typische geluiden opgenomen van ruim 40.000 kraanvogels." Het is één van de muzikale grapjes, waarmee Vissering z'n toekomstig publiek wil verbazen. "Alles beter dan die rottige hoempapa." *Nuuh N.2.6.195*